

Trở nên Giê-ru-sa-lem Mới

Đọc Kinh văn: Khải. 3:12; 19:7; 21:2, 9-11, 22; 22:17

I. Vì đời sống Cơ Đốc và nếp sống Hội thánh của chúng ta, chúng ta cần có khái tượng về Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 21:9-11:

- A. Giê-ru-sa-lem Mới là một kết cấu gồm thần tính và nhân tính được hòa quyện, hòa lẫn, và xây dựng với nhau nên một thực thể; tất cả các thành phần đều có cùng sự sống, bản chất, cấu tạo và bởi đó là một người tập thể—Gi. 14:20, 23; Khải. 21:2-3, 9-23.
- B. Giê-ru-sa-lem Mới là sự tổng kết khái tượng trung tâm về gia tế của Đức Chúa Trời và đỉnh cao của khái thị thần thượng—cc. 2, 9-11:
  - 1. Giê-ru-sa-lem Mới, sự tổng kết chung cuộc của Kinh Thánh, liên quan đến việc Đức Chúa Trời trở nên người và con người trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách—c. 2; 3:12:
    - a. Trong Christ, Đức Chúa Trời đã trở nên người để làm cho con người trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất của Ngài để Đức Chúa Trời cứu chuộc và con người được chuộc có thể được hòa quyện, được cấu tạo với nhau thành một thực thể – Giê-ru-sa-lem Mới—21:3, 22.
    - b. Cuối cùng, Đức Chúa Trời tam nhất, đời đời trở nên Giê-ru-sa-lem Mới được hợp nhất với tất cả chúng ta, và chúng ta cũng trở nên Giê-ru-sa-lem Mới qua tiến trình cứu rỗi hữu cơ của Đức Chúa Trời—La. 5:10; Khải. 3:12.
  - 2. Giê-ru-sa-lem Mới là một kết cấu bao gồm dân được chọn, được chuộc, được tái sinh, được thánh hóa, được đổi mới, được biến đổi, được đồng hóa và được vinh hóa của Đức Chúa Trời, tức những người đã được thần hóa—Gi. 3:6; Hê. 2:11; La. 12:2; 8:29-30:
    - a. Chúng ta được thần hóa nghĩa là chúng ta đang được cấu tạo Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết để có thể được làm nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất hầu trở nên sự biểu lộ tập thể của Ngài cho đến đời đời—Khải. 21:11.
    - b. Sự thần hóa tín đồ là một tiến trình sẽ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới; đây là lẽ thật cao nhất và phúc âm cao nhất—La. 1:1, 3-4; 5:10; Khải. 21:2; 3:12.
  - 3. Giê-ru-sa-lem Mới là Thần–nhân tập thể – sự mở rộng, sự khuếch đại và sự biểu lộ của Đức Chúa Trời – Đức Chúa Trời tập thể—La. 8:29; Hê. 2:10-12; Khải. 4:3; 21:10-11:
    - a. Giê-ru-sa-lem Mới là sự khuếch đại và sự biểu lộ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết với dân được-xây-dựng của Ngài—cc. 10-11.
    - b. Giê-ru-sa-lem Mới là sự mở rộng và khuếch đại của Đức Chúa Trời, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời trong cõi đời đời, tức là Đức Chúa Trời tập thể—Sáng. 1:1; Gi. 1:1, 14; 1 Cô. 15:45b; Khải. 22:17.

II. Giê-ru-sa-lem Mới là “cô dâu, vợ của Chiên con...thành thánh Giê-ru-sa-lem”—21:9-10:

- A. Sứ đồ Giăng thấy “thành thánh...sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình”—c. 2:
  - 1. Giê-ru-sa-lem Mới là cô dâu, hàm ý rằng đó không phải là thành vật chất mà là một người tập thể để Christ thỏa lòng.

2. Là cô dâu, vợ của Chiên con, Giê-ru-sa-lem Mới là người tương xứng đời đời của Christ—19:7.
- B. Giê-ru-sa-lem Mới là sự tổng kết chung cuộc của chuyện tình thần thượng – một cặp vợ chồng hoàn vũ, “một đôi uyên ương đời đời”—Khải. 22:17:
1. Chủ đề của Kinh Thánh là một chuyện tình thần thượng của một cặp vợ chồng hoàn vũ; người nam là chính Đức Chúa Trời, còn người nữ là dân được chọn và được chuộc của Đức Chúa Trời—Ês. 54:5; Giê. 2:2; 3:1, 14; 31:32; Ôs. 2:7, 19; Gi. 3:29; 2 Cô. 11:2; Khải. 19:7.
  2. Chuyện tình thần thượng này được mô tả theo thể thơ trong sách Nhã Ca—1:2; 8:14:
    - a. Người tìm kiếm trải qua một tiến trình để trở thành Su-la-mít, bản sao của Sa-lô-môn và một biểu trưng về Giê-ru-sa-lem Mới—6:13, 4.
    - b. Giê-ru-sa-lem Mới sẽ là một Su-la-mít tập thể, bao gồm tất cả dân được chọn và được chuộc của Đức Chúa Trời.
  3. Đời sống phối ngẫu và hôn nhân của Christ bao trùm cả thời đại Hội thánh, thời đại vương quốc và thời đại đời đời:
    - a. Trong thời đại Hội thánh, chúng ta được gả cho Christ—2 Cô. 11:2.
    - b. Ngày cưới sẽ là thời đại vương quốc thiên hi niên—Khải. 19:7.
    - c. Đời sống hôn nhân sẽ trong Giê-ru-sa-lem Mới đời đời—21:2, 9-10.
  4. Giê-ru-sa-lem Mới sẽ là cô dâu trong thiên hi niên trong một nghìn năm, tức một ngày (2 Phi. 3:8) và sau đó là vợ trong trời mới và đất mới cho đến đời đời (Khải. 21:2):
    - a. Cô dâu trong thiên hi niên sẽ chỉ bao gồm những tín đồ đắc thắng—3:12.
    - b. Vợ trong trời mới và đất mới sẽ bao gồm tất cả các con được cứu chuộc và được tái sinh của Đức Chúa Trời—21:7.
- C. Khải Thị 22:17 hàm ý rằng Christ và Giê-ru-sa-lem Mới, tức vợ Ngài, sẽ là một cặp vợ chồng hoàn vũ cho đến đời đời:
1. Linh, Đấng là toàn thể Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, trở nên một với tín đồ, những người hiện đã hoàn toàn trưởng thành để làm cô dâu của Ngài—đc. Êph. 4:13, 15-16.
  2. Sự tổng kết của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và sự tổng kết của dân được chọn, được chuộc, được tái sinh và được biến đổi của Đức Chúa Trời, sẽ là một và sẽ là một cặp vợ chồng hoàn vũ biểu lộ Đức Chúa Trời Tam Nhất cho đến đời đời.
- D. Những người đắc thắng trong Hội thánh được khôi phục sẽ là Giê-ru-sa-lem Mới trong vương quốc thiên hi niên—Khải. 3:7-8, 12.

III. Chúa Jesus sẽ làm cho người đắc thắng trong Hội thánh được khôi phục trở nên cột trụ được xây dựng vào đền thờ của Đức Chúa Trời, tức là chính Đức Chúa Trời Tam Nhất—c. 12a; 21:22:

- A. Trong Khải Thị 21:22, chúng ta thấy rằng trong Giê-ru-sa-lem Mới, chính Đức Chúa Trời Tam Nhất sẽ là đền thờ:
1. Người đắc thắng trở nên cột trụ trong đền thờ có nghĩa là người ấy sẽ là cột trụ trong Đức Chúa Trời Tam Nhất—3:12a.
  2. Điều này liên quan đến việc được hòa quyện với Đức Chúa Trời Tam Nhất và được cấu tạo Đức Chúa Trời Tam Nhất—Êph. 3:16-17a.

- B. Chúa làm chúng ta nên các cột trụ bằng cách biến đổi chúng ta, tức là lấy đi yếu tố thiên nhiên của chúng ta và thay bằng yếu tố thần thượng của Ngài—La. 12:2; 2 Cô. 3:18:
  1. Ý nghĩa của từ *làm* trong Khải Thị 3:12 là cấu tạo chúng ta thành một điều gì đó, xây dựng chúng ta theo cách đầy sáng tạo.
  2. Trong nếp sống Hội thánh ngày nay, Chúa khao khát làm cho chúng ta, cấu tạo chúng ta, thành các cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời.
- C. Công tác của Chúa trong Hội thánh được khôi phục là tác thành chính Ngài vào trong chúng ta, cấu tạo chúng ta thành các cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời—Êph. 3:16-17a; Khải. 3:12a.

IV. Trên những người đắc thắng trong Hội thánh được khôi phục, Chúa Jesus sẽ viết danh của Đức Chúa Trời Ngài, danh của thành Đức Chúa Trời, tức Giê-ru-sa-lem Mới, và danh mới của Ngài—c. 12b:

- A. Sự kiện danh của Đức Chúa Trời, danh của Giê-ru-sa-lem Mới, và danh mới của Chúa được viết trên người đắc thắng hàm ý rằng người đắc thắng được Đức Chúa Trời, Giê-ru-sa-lem Mới và Chúa, sở hữu; rằng chính Đức Chúa Trời, thành của Ngài (Giê-ru-sa-lem Mới) và chính Chúa đều thuộc về người ấy; và rằng người ấy là một với Đức Chúa Trời, với Giê-ru-sa-lem Mới và với Chúa.
- B. Danh của Đức Chúa Trời chỉ về chính Đức Chúa Trời, danh của Giê-ru-sa-lem Mới chỉ về chính thành ấy, và danh của Chúa chỉ về chính Chúa—c. 12b.
- C. Danh của Đức Chúa Trời, danh của Giê-ru-sa-lem Mới, và danh của Chúa được viết trên người đắc thắng hàm ý rằng những gì Đức Chúa Trời là, bản chất của Giê-ru-sa-lem Mới, và thân vị của Chúa đều được tác thành vào trong người đắc thắng—Gi. 14:19-20, 23; Êph. 3:16-17.
- D. Việc đề cập đến Giê-ru-sa-lem Mới là giải thưởng cho người đắc thắng hàm ý rằng lời hứa này sẽ được ứng nghiệm trong vương quốc thiên hi niên; Giê-ru-sa-lem Mới trong thiên hi niên sẽ là giải thưởng chỉ dành cho người đắc thắng—Khải. 3:12b.